

Чланак примљен 11. маја 2020.
Чланак прихваћен 5. јуна 2020.
Оригинални научни рад

Адриана Сабо *

Истраживач-приправник, докторанд
Катедра за музикологију, Факултет музичке уметности
Универзитет уметности у Београду

ПЕДАГОШКА ДЕЛАТНОСТ ВЕСНЕ МИКИЋ

Апстракт: Овај текст разматра професорски рад др Весне Микић (1967–2019), редовног професора на Катедри за музикологију Факултета музичке уметности у Београду. Како је највећи део своје професионалне каријере везала управо за ову институцију, у раду ће бити представљени курикулуми предмета које је током година предавала, те расветљен начин на који је са студентима обрађивала различите теме и историјске периоде. Кроз преглед њених активности као професора и ментора дипломских и мастер радова, као и докторских дисертација, настојаћу да укажем на својеврсну црвену нит (односно нити) која је повезивала различите аспекте њеног професионалног деловања у локалном свету музике.

Кључне речи: Весна Микић, музикологија, Факултет музичке уметности, педагошки рад, историја музике, популарна музика, електроакустичка музика

Када су у питању професионалне, музиколошке активности др Весне Микић, оне су протицале у два, међусобно неодвојива тока која су дефинисала научни и педагошки рад. Сасвим природно, ова два аспекта деловања су произашла из њеног рада на Катедри за музикологију Факултета музичке уметности у Београду, међусобно се употпуњујући и повезујући. Овај текст ће, имајући у виду наведену вишеструкост њених деловања, бити посвећен пре свега педагошком сегменту рада др Весне Микић који је са годинама, чини се, непрестано добијао на важности. Институционална позиција коју је имала, а која је подразумевала истовремени рад на истраживањима у области музикологије, али и бригу о (научном) подмлатку који ће бити образован управо на темељу таквих истраживања, резултирала је врло разгранатом делатношћу ове музиколошкиње, на чији професионални рад је сарадња са младима оставила дубок траг. Имајући то у виду, осврнућу се на курсеве које је осмишљавала и предавала, њихову структуру и значај за локалну музичку заједницу, као и на њен приступ раду са студентима, и важност коју је придавала овом сегменту свог посла.

* Ауторкина контакт адреса: adrianasabo259@gmail.com

Поред рада на Катедри за музикологију Факултета музичке уметности у Београду,¹ била је, у различитим периодима, активна и као предавач на Факултету уметности у Приштини, Музичкој академији на Цетињу, Филозофско-уметничком факултету у Крагујевцу, Академији уметности у Новом Саду, у оквиру Интердисциплинарних докторских студија Универзитета уметности у Београду (Група за теорију уметности и медија, Група за дигиталну уметност, Група за вишемедијску уметност), те на Академији Ујметности Универзитета у Бањој Луци. Предавала је махом предмете који су се тицали уметничке музике XX и XXI првог века (пре свега, музике у Југославији и неокласицизма), те курсеве посвећене различитим облицима медијски посредоване музике, попут популарне, електронске/електроакустичке музике, филмске музике, музике за телевизију итд. Осим по темама којима се бавила и проблемским круговима које је својим истраживањима отварала, многим ће остати у сећању и по непосредном и срдачном односу са колегама и студентима, енергичним предавањима и способности да оживи и сликовито дочара проблеме које је на предавањима тумачила, везујући их увек за савремени тренутак у коме живимо.

Важан део њене предавачке делатности, био је везан за предмете посвећене историји локалне, као и европске класичне музике XX века, а које је предавала студентима завршне године студија музикологије у оквиру главних предмета, али и студентима других одсека Факултета, на курсевима такозване упоредне историје музике.² Једна од особености начина на који је Весна Микић конципирала курсеве које је предавала, било је сагледавање музике у контексту, односно инсистирање на разумевању музике као друштвеног феномена који је увек зависан од политичких, економских и идеолошких промена и превирања. У том смислу, њена предавања су проблематизовала политичке аспекте (класичне) музике, сагледавајући актере музичких догађаја у светлу бурних друштвених догађаја који су обележили историју Европе у, пре свега, XX веку. Попут њених научних истраживања, и курсеви које је предавала су били осмишљени интер- односно трансдисциплинарно,³ са подразумеваним фокусом на музици и њеним особеностима. Инсистирањем на контекстуализацији музике и размишљању о њој на начин који је не посматра као аутономну уметност, проф. Весна Микић је настојала да својим студентима укаже и на разлоге због којих је важно учити историју, увек наглашавајући да се она мора изучавати пре свега како бисмо могли да разумемо сопствену садашњост. У том смислу, увек је

¹ На овој институцији, запослена је као асистент 1992. године, а у звање редовног професора изабрана 2015. године.

² У питању су, између осталог, курсеви који су део студијског програма Музикологија, и припадају сегменту означеном као Општа историја музике – Савремена, и Национална историја музике – Савремена, те Историја музике 5 и 6, посвећене музици XX века, а намењеној студентима извођачких и других научних одсека.

³ О значају таквог приступа музици, Весна Микић каже да јој је својерсно „постмодернистичко интензивирање музике у контексту“ темељно дефинисало њен педагошки рад. Како каже, „као музиколог и предавач представим и предајем неке нове предмете [...] у оквиру курикулума факултета на коме радим, већ и да, током готово једне деценије, предајем и обликујем предавања у оквиру интердисциплинарних постдипломских студија Универзитета уметности у Београду“. Ivana Miladinović Prica, „Virtual Round-Table to Mark the 70th Anniversary of the Department of Musicology at The Faculty of Music in Belgrade (Vesna Mikić, Leon Stefaniја, Ivana Perković, Dario Martinelli)“, *New Sound* 52, II/2018, 25.

истицала својеврсну „употребну вредност“ часова историје музике, како би помогла извођачима и/или композиторима да осмисле своје поетике у односу на актуелни друштвени тренутак, односно подстакла студенте наука о музичкој уметности да размишљају о разлозима због којих своја истраживања усмеравају на одређени период/ствараоца, те да увек одреде позицију из које говоре, и своју агенду. Инсистирајући на чињеници да смо сви део света музике у Србији, али и ширег друштва, указивала је на важност и тежину сваке написане или изговорене речи, скрећући пажњу да је потребно, не само стати иза онога што је написано/речено, већ имати у виду и барем неке од потенцијалних последица својих ставова.

Поред обавезних и главних предмета које је предавала на Факултету музичке уметности у Београду, а који су се тicali историје музике, Весна Микић је важан допринос ширењу како области музиколошких истраживања, тако и знања која се студентима на Факултету нуде, дала и кроз изборне предмете посвећене електроакустичкој, популарној (Теорије популарне музике и уметности /2005/, Популарна музика 1 – теорије /2009/ и Популарна музика 2 – жанрови /2012/, Историја популарне музике 1 и 2) и филмској музици. Својим научним и истраживачким, али и педагошким радом, дакле, Весна Микић је дала важан допринос преиспитивању граница и оквира музиколошке дисциплине, односно својеврсном проширивању поља и сфере интересовања музикологије. Могло би се, тако, рећи да су области којима се бавила, те курсеви које је осмишљавала, били усмерени на (како слови наслов њене докторске дисертације⁴) „музику у технокултури“, односно различите појавне облике које задобија музика у друштвима којима доминирају технологија и медији. У том смислу, В. Микић је у великој мери допринела институционализацији области истраживања која се, до пре неколико деценија, нису сматрала традиционално музиколошким. Иако електроакустичка музика свакако јесте део курикулума предмета посвећених разумевању савремене музике, важно је нагласити да је у оквиру предмета Електроакустичка музика који је водила, студентима омогућено детаљније фокусирање на музику која се не изводи на традиционалним музичким инструментима, односно на питања употребе различитих технологија у музици и њихов утицај на ову уметност, те потенцијално ширење области студија електроакустичке музике. У том смислу, овај курс је нудио и знања која се тичу технолошког аспекта ове музике, а која су се тичала и упознавања са уређајима који се користе приликом стварања електроакустичке музике – синтетизерима звука, рачунарима, софтверима итд., те разумевања процедура и начина на који се у музици користе (кроз стицање знања о аналогној и дигиталној технологији, синтези, употреби ефеката, филтера итд.), ступајући на тај начин и у домен инжењерске струке, наравно, у оној мери у којој је то за студенте музике било неопходно.

Подједнако важна, јесу и „отварања“ студија музике ка истраживањима популарне музике и културе, те музичке индустрије. Иако популарна култура и музика јесу предмет истраживања музикологији сродних дисциплина, попут студија културе, социологије, студија медија итд., њихово сагледавање из угла музикологије није било нарочито

⁴ Vesna Mikić, *Muzika u tehno kulturi*, Beograd, Univerzitet umetnosti, 2004.

заступљено у локалној средини до пре око две деценије, а кључан допринос институционализацији ових знања, дали су управо предмети посвећени популарној музици, које је похађао велики број студената музикологије, али и других одсека Факултета музичке уметности. Будући да су за свако истраживање популарне музике нужни свест о њеном месту у друштву, разумевање тржишне логике, начина на који функционише музичка индустрија, као и разумевање суштинског места које технологија заузима у њеној производњи, дисеминацији и рецепцији, курсеви посвећени овој теми омогућавали су студентима и увид у шира и комплекснија друштвена питања која, само наизглед, стоје „изван“ музике. У намери да институционализује студије популарне музике и створи простор млађим истраживачима чија су се интересовања тичала ове области, професорка Микић је основала и Центар за истраживање популарне музике,⁵ чији су сарадници бивши и садашњи студенти, пре свега музикологије, али и других музичких дисциплина.⁶ На тај начин, настојала је и да подстакне даљу едукацију младих у истраживању ових области, те да формира и скуп музиколошких знања која се тичу популарне музике и културе.

Разматрања повезаности популарне културе и музике са политиком, технологијом и медијима, на посебан начин је презентовано у оквиру курса „INSIEME – UNITE, UNITE EUROPE! – Увод у контекстуалне студије фестивала Песма Евровизије“, а који је у периоду од 2014. до 2017. године био део Жан Моне модула (Jean Monnet Module) „Музички идентитети и европска перспектива – интердисциплинарни приступ“.⁷ „Са циљем да се реализује јединствени музиколошки приступ сагледавању такмичења за Песму Евровизије у контексту европских студија“, наведено је на интернет презентацији модула, у оквиру курса су комбиноване вештине др Весне Микић „у преношењу знања из области популарне културе, као и искуство стечено учествовањем у реализацији пројекта ЕСЦ и *Нова Европа*“.⁸ У оквиру овог курса, дакле, тумачен је врло сложени феномен такмичења за Песму Евровизије, а за чије разумевање су потребна знања која се тичу медија, технологије, политике, идентитета, музике – дакле, свих оних области иначе обухваћених предметима које је Весна Микић предавала. Са сличном намером формирања музиколошког приступа истраживању феномена који нису „чисто музички“, у сарадњи са доц. др Биљаном Лековић, осмишљен је и курс „Интегрисани медији, интегрисана Европа: савремена српска музика и европске (медијске) интеграције“, који се одржавао у оквиру другог Жан Моне модула, насловљеног „Музика и уметност у обликовању европског културног идентитета“.⁹ Циљ овог курса био је да „интегрише музиколошке интерпретације различитих савремених музиколошких пракси у савремени, интегрисани медијски диспозитив“, а у фокус постави суштинску важност медија за истраживања музике. Такође, како је даље наведено у опису

⁵ Интернет презентација Центра за истраживање популарне музике, <http://www.cepom.org/>

⁶ Сарадници Центра <http://www.cepom.org/saradnici.html>

⁷ Жан Моне модул „Музички идентитети и европска перспектива: интердисциплинарни приступ“, <https://www.midep.ac.rs/>.

⁸ Весна Микић, „INSIEME – UNITE, UNITE EUROPE! – увод у контекстуалне студије фестивала Песма Евровизије“, http://www.midep.ac.rs/?page_id=317&lang=SR

⁹ Жан Моне модул „Музика и уметност у обликовању европског културног идентитета“, <http://arte.bg.ac.rs/>

курса, „примена стеченог знања у теорији медија, као и европским медијским политикама и институцијама (базираним на европским интеграционим политикама) води студенте до свести о значају и функцији музике у свеукупности процеса (културних) интеграција“. ¹⁰

Треба нагласити и да је педагошка делатност др Весне Микић, осим за Факултет музичке уметности, била везана и за Интердисциплинарне докторске студије Универзитета уметности у Београду, у оквиру којих је креиран низ курсева посвећених управо интердисциплинарним истраживањима музике и већ наведеним областима. Међу курсевима који су били понуђени студентима, били су и „Теорија популарне уметности и културе“ (Група за теорију уметности и медија, од 2003. године), и „Уметност и политика“ (Група за теорију уметности и медија, Група за вишемедијску уметност, од 2010) чији је била креатор и координатор, као и курс „Нове теорије уметности/Нови медији“ (Група за теорију уметности и медија, Група за дигиталну уметност, Група за вишемедијску уметност, од 2008), чији је била координатор. ¹¹

На основу увида у курсеве које је предавала, а нарочито у структуру оних предмета чије је формирање иницирала и које је координисала – мислим, пре свега, на изборне предмете – али и захваљујући позицији студенткиње која је многе од курсева полагала, истакла бих још једну важну одлику педагошког рада проф. Весне Микић. Наиме, фокусирањем на савремене и актуелне музичке праксе, као и на проблемске кругове који се тичу места музике у животу савремених људи, настојала је да студентима понуди знања која ће их припремити за ступање на тржиште рада, али им и омогућити разумевање друштва у коме живе и, у крајњој инстанци, омогућити лакше кретање кроз живот. Настојећи да расветли начине на које функционише савремена продукција музике и знања о музици, као и да проблематизује место музике у контексту актуелних медијских култура, нудила је студентима, дакле, „употребљива знања“. ¹²

Посебно важан аспект педагошког рада др Весне Микић, представљала су менторства на дипломским, магистарским и мастер радовима, те докторским дисертацијама, а њену каријеру обележио је и изузетно велики број менторстава. Управо су њена изузетно разграната научна делатност и широка интересовања, као и непосредан и

¹⁰ Силабус курса доступан је на линку: <http://arte.bg.ac.rs/wp-content/uploads/2018/10/V.Miki%C4%87B.Lekovi%C4%87Silabus-obav.-kursSRP.pdf>

¹¹ Осим континуираног рада на формулисању курсева у оквиру високошколских установа, треба истаћи и да је Весна Микић држала и предавања отвореног типа, намењена студентима, али и широј публици. На пример, 2013. године, била је један од предавача на семинару „Популарна музика као интегрални део савремене културе“, организованом од стране Удружења композитора Србије и Факултета музичке уметности, а који је одобрио Завод за унапређење образовања и васпитања. Cf: Удружење композитора Србије, „Seminar о popularnoj muzici“, 2013. <http://composers.rs/?p=3107>. Поред тога, треба навести и предавање по позиву, „Serbia sounds European/Yugoslav/Balkan/global?: Popular music practices in an ever-transitional society“, одржано на Институту за музикологију Хумболдт универзитета у Берлину (2012), као и два предавања намењена студентима мастер студија музикологије Филозофског факултета у Љубљани (2013), под насловом: „Popular Music and Musicology – Interpretative Framework“ и „Production, Technology, Music Industries – Case Study: Covers“.

¹² Тако је, на пример, изборни предмет понуђен студентима докторских академских студија на ФМУ, насловљен „Аспекти музике XX века“, подразумевао не само изучавање различитих музика насталих током овог столећа, већ и осмишљавање и презентацију пројекта – са формирањем трошковника, детаљног плана реализације – из области музичког стваралаштва.

искрен однос са студентима, допринели да веома често буде бирана за ментора од стране, пре свега, студената музикологије, али и оних који су похађали Интердисциплинарне студије Универзитета уметности у Београду. Тако је, под менторством др Весне Микић, одбрањен 21 дипломски рад (од којих 19 на Катедри за музикологију ФМУ, а 2 на Академији уметности у Новом Саду, в. Табелу 2) и 16 мастер радова (од којих два на Универзитету уметности у Београду) (в. Табелу 3); три магистарска рада (Валентине Радоман, Асје Радоњић и Тијане Паунковић, в. Табелу 1), као и седам докторских дисертација: на Катедри за музикологију ФМУ докторирали су Биљана Лековић и Милан Милојковић, а у оквиру програма Универзитета уметности Ива Симчић, Смиљка Јовановић, Јелена Михајловић Марковић и Милена Попов, док је на Академији уметности у Новом Саду, под њеним менторством докторирала Валентина Радоман (в. Табелу 1). На основу увида у теме којима су радови посвећени, може се закључити да је педагошка активност Весне Микић испунила своју, може се рећи примарну сврху – едукацију подмлатка и формирање основа за гранање музиколошких истраживања, проширивање тематских оквира, као и прожимање музиколошких и дискурса других дисциплина. Прегледом тема радова писаних под њеним менторством, уочавају се они посвећени неокласицизму у Србији/Југославији, али и у другим европским земљама (пре свега Француској), савременим српским композиторима, институционалном сагледавању музике, популарној, електроакустичкој и филмској музици, питањима идентитета, језика, извођаштва, медијске презентације музике, музике и (био)политике итд. – другим речима, највећи део тема, фокусиран је на области и питања која су актуелна у пољу теорије и хуманистичких наука. Када је у питању неговање (музиколошког) подмлатка, треба додати и чињеницу да је, 2019. године, Весна Микић имала и четири менторства за израду докторских дисертација на Катедри за музикологију, а чији су предлози одобрени од стране одговарајућих тела Факултета и Универзитета (в. Табелу 4).

Већ је у неколико наврата истакнут посебан однос који је Весна Микић имала према својим студентима, а у том погледу треба нагласити и чињеницу да је положај ментора – у најширем смислу те речи – обележио њен приступ раду са подмлатком. Увек свесна нужности неговања „оних који долазе“, на уму је имала чињеницу да је студенте потребно научити и вештинама које се нису нужно налазиле у оквиру силабуса, те да је педагошка активност на Факултету на коме је радила, нужно подразумевала улагање у будућност и обликовање те будућности кроз рад са онима „на којима свет остаје“. Један писани траг, који сведочи о значају који је придавала раду са студентима, може се пронаћи у књизи *Лица српске музике – неокласицизам*,¹³ иначе посвећеној, како је написала „Студентима, са којима сам имала срећу да радим“. У предговору за ову публикацију, В. Микић наводи да је она резултат њеног континуираног бављења француским неокласицизмом, али и дугогодишњег рада са студентима којима је тумачила његову проблематику. Један од повода за

¹³ Весна Микић, *Лица српске музике – неокласицизам*, Београд, Факултет музичке уметности, Катедра за музикологију, 2009.

обликовање књиге о овој теми, била је и, како каже, „чињеница да се неки студенти нису најбоље сналазили са неокласицизмом“, и додаје:

Срећне околности, под којима пре свега подразумевам бистрину, широку образованост и слободу у комуникацији студената са којима сам имала задовољство да радим, као и све већу доступност литературе и других могућности стицања знања, у овом тренутку су ме довеле до решења које нудим читаоцима и новим генерацијама.¹⁴

Стога се може рећи да је својеврстан уџбеник коме су се генерације студената окретале у намери да разумеју, не само француски неокласицизам, већ и његове различите облике у српској музици компонованој током педесетих година прошлог века у контексту социјалистичке Југославије, настао не само из жеље да се одређена област студентима објасни, већ и као резултат 'сарадње' проф. Весне Микић и њених студената, односно њене спремности да своје студенте саслуша, и њихова размишљања прихвати и искористи у даљем раду.

У интервјуу који је дала поводом прославе 70. годишњице Катедре за музикологију, а који је забележен 2018. године, Весна Микић објашњава како види студије музикологије и шта је то што оне нуде (будућим) студентима, откривајући још једном своју наклоност према раду са младима:

[Студије музикологије треба да представљају] оазу у једном свету који није нимало једноставан (...). Мислим да та оаза може пуно да значи сваком младом човеку. С друге стране, [можемо студентима да понудимо] ширину образовања (...) која се и даље стиче на студијама. И, оно што свакако обећавам свакоме ко је заинтересован за добру забаву – то је добра забава. Мени је и дан данас најважније да се добро забављам када радим свој посао и могу да кажем да сам имала срећу да добијем такав посао (...) и да се и дан-данас лудо забављам студирајући музикологију.¹⁵

Наведене речи откривају неколико важних карактеристика (педагошке) личности Весне Микић, које се снажно трудила да пренесе и на студенте – пре свега, у питању је, како сама у истом интервјуу помиње, својеврстан „полуозбиљан“, односно пре „полуформалан“ приступ послу, у којем се увек трудила да пронађе задовољство и да га обавља са уживањем. Ипак, не може се рећи да је у послу била „неозбиљна“ већ је, управо супротно, веровала да се нужна озбиљност у приступу послу лакше учи и прихвата уколико није изједначена са ригидношћу и строгошћу. Такав однос према професији, одражавао се и на однос према студентима, са којима је увек разговарала отворено, често шаљиво и без непрестаног инсистирања на традиционалном, формалном односу професор–студент. Њена брига за студенте, очитована и у жељи да их, барем током студија, „сачува од света“, огледала се и у спремности да, макар на тренутак, искорачи из улоге професора и приближи се „функцији“ пријатеља, саветника, особе од поверења. Поред жеље да студирање и рад на Факултету учини забавним, за себе али и за друге, симптоматична је и формулација којом

¹⁴ Исто, 5.

¹⁵ „Весна Микић – О студирању музикологије и професионалном раду“, 5. 9. 2018, <https://www.youtube.com/watch?v=uufqyH0fkr8>.

завршава интервју, наводећи да се добро забавља „студирајући музикологију“. Тиме је „открила“ још један аспект приступа свом послу, а који се огледа у схватању да је учење непрекидан процес, и у спремности да од својих студената непрестано учи и са њима „расте“ кроз заједничко студирање.

Увидом у педагошку делатност ред. проф. др Весне Микић, може се закључити да су неке од кључних тачака које одликују њен рад са студентима, биле непрестана потреба да своја предавања учини разумљивим, да студентима понуди знања која ће им омогућити лакше функционисање у домаћем свету музике у тренутку када буду напустили „оазу“ коју им је омогућавало студирање, као и свест о важности бриге о научном и уметничком подмлатку. Разумевајући педагошки рад као неодвојив од научног, каријеру је посветила не само настојању да студентима пренесе знања стечена кроз истраживање различитих музичких области, већ и да своја даља истраживања усклади и са потребама студената, те своју институционалну позицију – која је носила и велику одговорност – искористи како би младима омогућила лакше „одрастање“. У истраживачком раду, као и у раду са студентима, проф. Весна Микић је увек тежила преиспитивању, темељном и критичком промишљању важних питања, а пишући о музици, настојала је да пише и мисли о (нашем) друштву, што је увек тражила и од својих студената.

Табела 1: Докторске дисертације и магистарски радови одбрањени под менторством др Весне Микић¹⁶

Студент	Наслов
Милена Попов	„Односи биополитике и екоестетике у теоријама уметности и медија“, докторска дисертација , Универзитет уметности у Београду, Интердисциплинарне студије Универзитета уметности, коментор: др Миодраг Шуваковић, 2013
Биљана Лековић	„Критичка музиколошка истраживања уметности звука: музика и Sound Art“, докторска дисертација , ФМУ Београд, 2015.
Ива Симчић	„Колективизам као умјетничка стратегија отпора: политичност сликарства након 1960. године“, докторска дисертација , Универзитет уметности у Београду, Интердисциплинарне студије Универзитета уметности, 2016.
Смиљка Јовановић	„Могућности теоријске апропријације: Карневал и маскарада у култури, уметности и теорији“, докторска дисертација , Универзитет уметности у Београду, Интердисциплинарне студије Универзитета уметности, 2016.
Јелена Михајловић Марковић	„Видови организације тоналног система Сергеја Прокофјева“, докторска дисертација , Универзитет уметности у Београду, Интердисциплинарне студије Универзитета уметности, 2016.
Валентина Радоман	„Функције идеологије и политике у музичком модернизму“, докторска дисертација , Универзитет у Новом Саду, Академија уметности, 2016.

¹⁶ Део података из табеле, наведен је на основу докумената из личне архиве Весне Микић. Подаци наведени у Табели 2 и Табели 3 преузети су из евиденције о одбрањеним дипломским и мастер радовима, коју су за потребе овог текста уступиле надлежне службе, којима се овом приликом срдечно захваљујем.

Милан Милојковић	„Дигитална технологија у српском уметничком музичком стваралаштву“ (1972–2010), докторска дисертација , ФМУ Београд, 2018.
Валентина Радоман	„Елементи импресионистичког стила у српској музици прве половине 20. века“, магистарски рад , ФМУ Београд, 2006.
Асја Радоњић	„Промоција и дифузија српске уметничке музике као кључни елементи националне културне политике“, магистарски рад , Универзитет уметности у Београду, Група за Менаџмент и културну политику на Балкану, 2007.
Тијана Паунковић	„Медијска анализа стваралаштва групе Red Hot Chili Peppers“, магистарски рад , Универзитет уметности у Београду, Група за теорију уметности и медија, 2008.

Табела 2: Дипломски радови одбрањени под менторством др Весне Микић

Јасна Ристовска	„Цитатност у опусу Дејана Деспића“, ФМУ Београд, 2003.
Бранка Поповић	„Блискост стваралачких поетика Игора Стравинског и Пабла Пикаса у светлу модернистичког преврата у уметности“, ФМУ Београд, 2003.
Дамир Рондић	„Постмодернистичке координате поетике Жарка Мирковића“, АУ Нови Сад, 2006.
Милица Дорошки	„Стваралаштво Ернеа Кираља у контексту војвођанске <i>Нове уметничке праксе</i> АУ Нови Сад, 2007.
Јелена Ђорђевић	„Третман цитата у делима Милана Михајловића“, ФМУ Београд, 2007.
Марија Николић	„Слике хаоса Зорана Ерића: ивица хаоса као извор уметничке креативности“, ФМУ Београд, 2007.
Маја Васиљевић	„Институционални оквир за афирмацију композитора музике за филм/филмске музике у СФРЈ (1960–1975)“, ФМУ Београд, 2007.
Сања Куњадић	„Салваторе Шарино: <i>Luci miei traditrici</i> . Проблеми савремене опере или <i>Le Ferite del Tempo</i> “, ФМУ Београд, 2007.
Јелена Арнаутовић	„Популарна музика на Радио Београду (1945–1990): између политике и тржишта“, ФМУ Београд, 2008.
Биљана Срећковић	„Модернистички пројекат Пјера Шефера – од радиофоније ка музичким истраживањима“, ФМУ Београд, 2008.
Наташа Турнић	„Позориште Ерика Сатија: Живот као театар и рана музика за сцену (1891–1914)“, ФМУ Београд, 2008.
Смиљка Милосављевић	„Идентитетска позиционирања Цона Зорна“, ФМУ Београд, 2009.
Мирјана Величковић	„Стваралаштво Милоша Петровића у контексту постмодерне и кризе националног идентитета“, ФМУ Београд, 2010.
Стефан Цветковић	„Пијанизам у епохи модернизма“, ФМУ Београд, 2010.
Дамјана Његић	„Музика изван 'идеалне музичке културе': студије случаја – стваралаштво В. А. Моцарта“, ФМУ Београд, 2010.

Мина Мијушковић	„Курт Вајл и Опера за три гроша у контексту Вајмарске републике“, ФМУ Београд, 2011.
Јелена Петровић	„Музика у филмовима црног таласа“, ФМУ Београд, 2012.
Јелена Јовановић	„Функционалност музике Борислава Таминцића: питање звуковности и/или звучности слика и покерта у филмовима Бештије, Јована Лукина и Чудо невиђено Живка Николића“, ФМУ Београд, 2012.
Бојана Вртикапа	„Музика као догађај, музика као живот - сагледавање флукуса из музиколошке/музичке визууре“, ФМУ Београд, 2013.
Душанка Јеленковић Видовић	„Носталгија и опера Тирезијине дојке Франсиса Пуланка“, ФМУ Београд, 2013.
Владанка Малешкић	„Женска сексуалност у Хиндемитовој оперској трилогији“, ФМУ Београд, 2016.

Табела 3: Мастер радови одбрањени под менторством др Весне Микић

Иван Малић	„New program orientation of Belgrade string orchestra <i>Dušan Skovran</i> : implementation of adaptable quality management in circumstances of transition (Nova programska-organizaciona orijentacija <i>BGO Dušan Skovran</i> : implementacija adaptivnog menadžmenta kvaliteta u uslovima tranzicije), Универзитет уметности у Београду, Група за Менаџмент и културну политику на Балкану, 2010.
Милан Милојковић	„Анализа језика музикологије као дисциплине у пољу теорије (Србија 1945–1980) – Прилог музиколошко-теоријској пракси“, ФМУ Београд, 2011.
Јелена Гудовић	„Популарна музика унутар музиколошког дискурса“, ФМУ Београд, 2011.
Милица Митић	„Promotion of unestablished music authors in the youth cultural centers. Case study: Cultural Center Rex“, Универзитет уметности у Београду, Група за Менаџмент и културну политику на Балкану, 2013.
Адриана Сабо	„Међународна трибина композиторки? Могући поглед на положај композиторки у оквиру домаће музичке сцене“, ФМУ Београд, 2012.
Тамара Којић	„Традиција и прошлост из визууре умереног постмодернизма у позним вокално-инструменталним делима Рајка Максимовића“, ФМУ Београд, 2012.
Јелена Дамјановић	„Питање односа између традиционалног и електронског медија у стваралаштву српских композитора електроакустичке музике Владана Радовановића, Срђана Хофмана и Јасне Величковић“, ФМУ Београд, 2012.
Ненад Ђурђевић	„Поетички оквири уметничке праксе Иве Погорелића (са посебним освртом на улогу београдских медија у њиховој рецепцији)“, ФМУ Београд, 2012.
Вања Спасић	„После 'златног периода' - Опера Народног позоришта у Београду (1971-2011)“, ФМУ Београд, 2013.
Марија Маглов	„Озбиљна музика на плочама у издању ПГП РТБ/ПГП-РТС-а (1968-1994)“, ФМУ Београд, 2013.
Албина Крецу	Ђеорђе Енеску и формирање румунског музичког модернизма, ФМУ Београд, 2013.
Александра Јовановић	„Постмодернистичка игра трансформације идентитетских позиција у опери 'Две главе и девојка' Исидоре Жебељан, ФМУ Београд, 2015.

Бојана Радовановић	„Наука као уметност“ – интердисциплинарност у научним радовима Драгутина Гостушког“, ФМУ Београд, 2015.
Ана Ђорђевић	„Музика за седам офанзива: музичке конвенције у партизанским филмским спектаклима“, ФМУ Београд, 2016.
Маша Спаић	„Казелин ’Трећи пут’: Алфредо Казела – однос према модернизму и фашистичком режиму“, ФМУ, 2016.
Јована Аврамовић	„Послератна музика за децу у Србији – од музичког васпитања пионира до фестивала <i>Радост Европе</i> до дечије телевизијске емисије <i>На слово, на слово</i> , 2017.

Табела 4: Менторства за израду докторских дисертација

Наташа Турнић Ђорђић	„Изван и између: Ерик Сати и уметност провокације“, ФМУ Београд, Одсек за музикологију, 2011.
Марија Маглов	„Медијски обрт у музици: продукција и рецепција музике у контексту медијске културе у 20. веку“, ФМУ Београд, Одсек за музикологију, 2017.
Адриана Сабо	„Перформативност рода и музике у Србији после 1989. године“, ФМУ Београд, Одсек за музикологију, 2017.
Бојана Радовановић	„Глас и техника/технологија у савременој музици“, ФМУ Београд, Одсек за музикологију, 2019.

Цитирана дела

Mikić, Vesna: *Muzika u tehnokulturi*. Beograd: Univerzitet umetnosti, 2004.

---: *Lica srpske muzike – neoklasicizam*. Beograd: Fakultet muzičke umetnost, Katedra za muzikologiju, 2009.

Miladinović Prica, Ivana: „Virtual Round-Table to Mark the 70th Anniversary of the Department of Musicology at The Faculty of Music in Belgrade (Vesna Mikić, Leon Stefaniја, Ivana Perković, Dario Martinelli)“, *New Sound*, 52, II/2018, 19–33.

Радовановић, Бојана, „Музикологија 21. века? Теме и приступи дипломских и мастер радова студената београдске школе музикологије“, у: *Традиција као инспирација. Тематски зборник са научног скупа 2017. године*. Бања Лука: Академија умјетности Универзитета у Бањој Луци, Академија наука и умјетности Републике Српске, Музиколошко друштво Републике Српске, 2019, 397–416.

Интернет презентације и архивска грађа

Žan Mone modul „Музички идентитети и европска перспектива: интердисциплинарни приступ“, <https://www.midep.ac.rs/>

Žan Mone modul „Музика и уметност у обликовању европског културног идентитета“, <http://arte.bg.ac.rs/> Musicology Department FMA Belgrade „Vesna Mikić – О студирању музикологије и професионалном раду“, 5.9.2018., <https://www.youtube.com/watch?v=uufqyH0fkr8>

Удружење композитора Србије, „Семинар о популарној музици“, март 2013. <http://composers.rs/?p=3107>

Сентар за истраживање популарне музике, Београд, www.cepom.org

Евиденција одбрањених дипломских и мастер радова, Факултет музичке уметности у Београду, архива.

Микић, Весна: „Образац 2“, необјављено, лична архива.